

Marocko lanserar initiativ för att hjälpa barn med hörselnedsättning

5 mars 2025

Foto: Fondation Lalla Asmaa

Den 20 februari ledde Prinsessan Lalla Asmaa av Marocko en invigningsceremoni för ett program som syftar till att hjälpa barn med hörselnedsättning och dövhet. Initiativet, som genomförs vid Ibn Sina universitetssjukhus i Rabat, kommer att genomföra Cochlea Implantat (CI)-operationer på 100 barn från 17 afrikanska och mellanöstliga länder.

Prinsessan är ordförande för Lalla Asmaa-stiftelsen för döva och hörselskadade. Programmet är en del av kung Mohammed VI:s vision om att stärka samarbetet mellan dessa 17 länder. Syftet med initiativet är att förbättra livskvaliteten för barn med hörselnedsättning och att etablera ett medicinskt nätverk för auditiv rehabilitering i Afrika och Mellanöstern. Programmet genomförs i Rabat, Casablanca, Marrakech och Fez och innefattar bland annat CI-operationer för barn samt utbildning för hörselexperter och terapeuter från de deltagande länderna.

Under ceremonin besökte prinsessan barn som får hjälp genom initiativet, i närvaro av ambassadörer från olika länder. Hon ansvarade även över undertecknandet av tre viktiga avtal. Det ena avtalet syftar till att stärka infrastrukturen för diagnostik- och rehabiliteringscenter, medan ett annat garanterar ekonomiskt stöd för programmets expansion. Det tredje avtalet fokuserar på att underlätta samarbetet med partnerländerna.

Detta initiativ visar på Marockos engagemang för att stärka internationellt samarbete och ge barn med hörselnedsättning möjlighet till CI samt förbättra hörselvården i dessa länder. Lalla Asmaa-stiftelsen fortsätter sitt arbete med barn med hörselnedsättning genom programmet "Tillsammans hör vi bättre".

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Döv mamma med barn omplacerad efter 13 år i en hälsofarlig lägenhet

5 mars 2025

Foto: Adobe stock

Efter att ha levt i en lägenhet fylld av mögelskador, skadedjur och allvarliga elfaror i över ett decennium har den döva trebarnsmamman Stacey Watson äntligen blivit omplacerad. Trots upprepade vädjanden till både sin hyresvärd och Ealing kommun i London, Storbritannien, fick hon och hennes barn bo kvar i en bostad som klassats som "obeboelig" - tills deras historia blev uppmärksammas i media.

Stacey flyttade in i sin lägenhet i en kommunal byggnad för 13 år sedan. Under årens lopp har hon fått uppleva stora läckor från en trasig vattenledning som skadat elsystemet, vilket vid flera tillfällen orsakat farliga incidenter. Hennes dotter Leona fick en chockartad upplevelse när ljuset i badrummet exploderade efter att ha kommit i kontakt med fuktskadade elledningar.

Utöver elfarorna har lägenheten varit invaderad av möss och insekter. Golven har tvingats rivas ut på grund av vattenskador men aldrig ersatts. Stacey och hennes barn Leona, 14 år, Bella, 8 år, och Hunter, 4 år, har levt med obehag och risker under flera år utan att få någon hjälp. Familjen har dessutom tvingats betala ur egen ficka för reparationer som deras hyresvärd vägrat ta ansvar för.

En av de stora utmaningarna har varit kommunikation med myndigheterna. Stacey, som är döv och använder brittiskt teckenspråk (BSL), känner att hon har ignorerats och inte tagits på allvar. Dottern Leona har ofta tvingats stanna hemma från skolan för att tolka under besök från kommunen, då ingen teckenspråkstolk skickades ut. Staceys mamma Patricia Thompson har försökt hjälpa till, men möttes av okunniga kommentarer från myndigheter som frågade om Stacey inte bara kunde höja volymen på telefonen.

Både hyresvärden och kommunen har skyllt på varandra för vem som bär ansvaret för skadorna. Hyresvärden hävdade att läckorna orsakats av kommunens rör, medan kommunen ansåg att hyresvärden måste åtgärda skadorna i själva lägenheten.

Efter att deras historia uppmärksammats i media började saker hända. Kommunen, som tidigare endast kommit med vaga löften om reparationer, blev nu pressade att agera. Efter omfattande undersökningar konstaterade de att felet faktiskt låg i deras ansvar och att lägenheten var obeboelig. Till slut beslutade kommunen att omplacera Stacey och hennes barn permanent. De har nu fått en ny, större bostad där de kan börja om på nytt.

Efter flytten blev Stacey lättad och sa till nyhetssidan Harrow Online att hon nu är så lycklig och tackar alla för det stöd hon fått. "Äntligen, ingen mer oro och stress" sa hon.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Dövidrottspelen 2025 i Malmö

5 mars 2025

Foto: SDI

Mellan den 29 maj och 1 juni kommer Malmö att stå värd för Dövidrottsspielen 2025, där idrottare från hela Sverige samlas för att tävla i åtta olika sporter. Evenemanget bjuder på en unik möjlighet att uppleva spännande tävlingar och stärka gemenskapen inom dövidrotten.

Årets Dövidrottsspel omfattar idrotterna boule, padel, discgolf, bangolf, futsal, bowling, golf och orientering. Tävlingarna kommer att äga rum på olika platser runt om i Malmö.

De arrangerande föreningarna IK Scania och SK Lundia har lagt ner ett stort arbete för att skapa en upplevelse för deltagare och besökare. I år inkluderas även

Ungdomsspelen i evenemanget, vilket ger en möjlighet att se framtidens stjärnor tävla. Dessutom planeras Dövidrottsgalan, en festkväll där idrottare hyllas för sina insatser.

Arrangörerna har stött på en del utmaningar, bland annat flytten av Futsal-SM från Baltiska Hallen till Limhamn. Trots detta arbetar organisationen tillsammans med förbundet och sektionsansvariga för att säkerställa ett lyckat arrangemang.

Svenska Dövidrottsförbundets ordförande, Alexandra Polivanchuk och sportkoordinatör Frej Fredman uttrycker sin entusiasm inför evenemanget och ser fram emot en helg fylld av idrottsglädje och gemenskap.

Dövidrottsspelen 2025 i Malmö lovar att bli en riktig fest där idrottare tävlar på sina egna villkor och publikens stöd blir en viktig del av upplevelsen. Den 29 maj - 1 juni är det möjligt att heja fram våra dövidrottare i Malmö!

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Barnplantorna firar 30 år

5 mars 2025

Foto: Barnplantorna

Den 25 februari firades Internationella CI-dagen, en dag då Cochlea Implantat (CI) lyfts fram som en möjlig lösning för personer med grav hörselnedsättning. Samtidigt firar Sveriges CI-organisation, Barnplantorna, 30 år.

I år firar Barnplantorna 30 år som organisation och detta uppmärksammas bland annat genom en jubileumskonferens i september. Under dessa tre decennier har organisationen arbetat för att ge barn med hörselnedsättning tillgång till CI.

Barnplantorna grundades för 30 år sedan av fem föräldrar som ville skapa de bästa möjligheterna för sina barn med hörselnedsättning, enligt dem. På den tiden var

kunskapen om CI begränsad. I dag är CI en etablerad metod. Trots den snabba utvecklingen under de 30 åren säger Barnplantorna att det fortfarande finns stora utmaningar, särskilt okunskapen inom sjukvården och bland beslutsfattare. Samma uppfattning finns hos de som förespråkar teckenspråk – att det är okunskap om teckenspråk och döva inom sjukvården och bland beslutsfattare.

Enligt Barnplantorna uppskattas det att fler än 25 000 vuxna i Sverige som har en måttlig till grav hörselnedsättning, varav cirka 15 000 skulle kunna vara aktuella för en CI-behandling. Av dessa skaffade endast 200 CI under 2023. Totalt är det idag ungefär 3 500 vuxna som har CI vilket visar på en stor skillnad mellan behovet och den faktiska behandlingen, säger Barnplantorna. Barnplantorna hänvisar också till forskning som visar att obehandlad hörselnedsättning kan leda till ökad risk för demens, psykisk ohälsa och svårigheter i arbetslivet och skolan.

Under sitt jubileumsår vill Barnplantorna fortsätta att sprida kunskap om CI genom konferenser, kampanjer och informationsinsatser. Jubileumkonferensen "Från hörselnedsättning till Cochlea Implantat – med passion att höra och höra till" äger rum den 12–13 september och kommer att gästas av internationella experter, inklusive Dr. Karl White från USA, som ska föreläsa om tidiga insatser för barn med hörselnedsättning.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Dömd fånge undervisar teckenspråk bakom galler

5 mars 2025

Foto: Adobe stock

I San Quentin-fängelset i Kalifornien har en unik utbildningsinsats förändrat livet för många. Den dömd Tommy Wickerd har startat en kurs i amerikanskt teckenspråk för att hjälpa döva fångar att bli en del av

gemenskapen.

Tommy Wickerd avtjänar ett 57-årigt straff för dråp i det ökända San Quentin-fängelset. Men bakom murarna har han hittat en mening; att undervisa andra fångar och kriminalvårdare i amerikanskt teckenspråk (ASL). Inspirationen kommer från hans egen bakgrund – han har en äldre bror som är döv och vet hur isolerande livet kan vara för döva utan rätt stöd.

Tommy säger att mer än 90 personer har lärt sig teckenspråk i fängelset. Han väntar nu på en omprövning av sitt straff tack vare sitt "exceptionella uppförande". I den senaste klassen höll tre döva fångar själva i undervisningen, vilket Tommy ansåg vara det bästa.

Hans arbete uppmärksammas nu i dokumentärfilmen "Friendly Signs" (Vänliga tecken), regisserad av Rahsaan "New York" Thomas, som själv var fånge i San Quentin under inspelningen. Filmen, som producerades med stöd av The Marshall Project och Sundance Institute, berättar hur Tommys initiativ förändrat livet för många döva fångar.

Att spela in en dokumentär i ett fängelse var en utmaning. Varje inspelning krävde tillstånd, rörelse utanför mediecentret krävde eskort av en vakt, och pandemirestriktioner hotade att stoppa projektet helt. Trots detta kunde filmen slutföras och har nu inspirerat till ett nytt initiativ. Rahsaan arbetar nu med dokumentären "Silent Treatment" (Tyst behandling) som fokuserar på döva fångars kamp för lika rättigheter och tillgång till tjänster. Att bygga en gemenskap genom teckenspråkskursen fungerade bättre än juridiska processer, sa Rahsaan. Döva fångar är inte längre isolerade, utan en aktiv del av fängelsegemenskapen.

Filmen "Friendly Signs" visar att det går att bygga gemenskap och förändra liv – även i fängelset. Tommys initiativ bevisar att även små insatser kan ha en stor betydelse för dem som behöver det mest.

Kludia Jusková, Spravy SPJ

Översatt och redigerad av Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Världshörseldagen uppmärksammar ett växande folkhälsoproblem

5 mars 2025

Foto: HRF

Den 3 mars varje år infaller Världshörseldagen, en global dag för att sprida kunskap om hur hörselnedsättning kan förebyggas och hur hörselvården kan förbättras. Världshälsoorganisationen (WHO) fastställer varje år ett tema för dagen och tar fram material för att öka medvetenheten, såsom broschyrer, affischer och presentationer. Dessa delas med myndigheter, organisationer och föreningar globalt för att stödja olika aktiviteter och evenemang. I Sverige visar en ny undersökning från Novus, gjord på uppdrag av Hörselskadades Riksförbund (HRF), att ungefär 1,7 miljoner svenskar lever med en hörselnedsättning, vilket motsvarar var femte vuxen. Trots detta är det väldigt få som söker hjälp i tid.

Undersökningen genomfördes i februari 2025 av opinionsinstitutet Novus på uppdrag av HRF. Totalt deltog cirka 1 600 personer över 18 år i en representativ urvalsgrupp för den svenska befolkningen.

Ulf Olsson, HRF:s förbundsordförande, säger på HRF:s hemsida att många dröjer alldeles för länge med att söka hjälp. Endast en av tre svenskar har testat sin hörsel de senaste fem åren och mindre än hälften under de senaste tio åren. Ulf varnar för att den låga andelen som testar sin hörsel kan utgöra en tickande folkhälsobomb. Enligt undersökningen uppger drygt 700 000 personer att de använder hörapparater men behovet uppskattas vara betydligt större, över en miljon.

Detta kan leda till allvarliga konsekvenser. Enligt The Lancet Commission (2024) är obehandlad hörselnedsättning en av de största riskfaktorerna för att utveckla demens. Dessutom kan det bidra till andra hälsoproblem som ihållande huvudvärk,

trötthet, tinnitus och utmattningssyndrom.

HRF betonar att det är viktigt att testa sin hörsel regelbundet och vid behov skaffa hörapparater. Ulf rekommenderar att alla genomför ett hörseltest åtminstone en gång om året och tipsar om HRF:s digitala självtest på horseltestaren.se och säger att det bara tar ett par minuter och kan bli första steget mot ett bättre och längre liv.

I samband med Världshörseldagen öppnar HRF anmälan till Vad sa-loppet 2025 – ett lopp med både glädje och allvar, där deltagarna rör sig för att stötta Sveriges hörselskadade. Genom rörelse och humor vill HRF sprida kunskap om hörselskador och lyfta viktiga hörselfrågor i hela landet. Loppet pågår under hela maj.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Ny kartläggning: Personer med funktionsnedsättning extra utsatta för hedersvåld

5 mars 2025

Foto: Adobe stock

En ny kartläggning från Myndigheten för delaktighet (MFD) visar att barn, unga och vuxna med funktionsnedsättning löper en betydligt högre risk att utsättas för våld, särskilt i en hederskontext. Studien avslöjar att dessa grupper är nästan dubbelt så utsatta jämfört med personer utan funktionsnedsättning.

Pernilla Börjesson, chef för Avdelningen för utredning på MFD, betonar att beroendet av familj och bristen på synlighet är några av de faktorer som gör personer med funktionsnedsättning extra sårbara. Hon berättar att utsattheten och våldet orsakar ohälsa och otrygghet samt begränsar möjligheten att delta i

samhället. Det är ett stort samhällsproblem, säger hon.

MFD:s kartläggning visar att våld och förtryck i en hederskontext ofta är svårt att upptäcka. Kontroll kan utövas genom att begränsa individens frihet, som att hindra dem från att delta i sociala aktiviteter eller söka stöd. Okunskap och skam kring funktionsnedsättningar bidrar dessutom till att osynliggöra problemet. Studierna visar att yrkesgrupper som arbetar inom exempelvis skola, hälso- och sjukvård samt socialtjänst ofta saknar kunskap om hur hedersrelaterat våld kan ta sig uttryck för dessa grupper.

Serine Gunnarsson, utredare på MFD, påpekar hur viktigt det är att synliggöra dessa frågor och säger att de ser en stor okunskap om hur olika faktorer samverkar, vilket gör det svårt att identifiera och förebygga hedersrelaterat våld och förtryck mot personer med funktionsnedsättning.

Rapporten innehåller flera förslag på åtgärder för att förbättra situationen. Några av de förslagen är att ha ökad kunskap och kompetens inom området, utveckla våldsförebyggande arbete, ha bättre förutsättningar för att upptäcka utsatthet samt erbjuda stöd.

MFD har i samband med sitt regeringsuppdrag tagit fram stödmaterial och webbutbildningar för yrkesverksamma som möter barn och unga med funktionsnedsättning. Trots de insatser som gjorts genom regeringsuppdraget finns det fortfarande stora utmaningar kvar. Behovet av mer forskning och kunskap är omfattande, och det krävs en förbättrad ansvarsfördelning mellan myndigheter och verksamheter för att skapa en effektivare hantering av dessa fall.

MFD:s arbete visar att det är avgörande att bygga upp en tillgänglig kunskapsbank och säkerställa att yrkesverksamma har de verktyg som krävs för att identifiera och bemöta hedersrelaterat våld. Endast genom en långsiktig strategi och samordnade insatser kan alla barn och unga få möjlighet att leva ett liv fritt från våld.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Kaliforniska skolor kritiseras för bristande utbildning till döva studenter

5 mars 2025

Foto: Adobe stock

I Kalifornien har flera döva och hörselskadade elever slagit larm om att de fått gymnasieexamen trots att de saknar grundläggande färdigheter i läsning och matematik. Det gör att de nekas vidare utbildningsstöd. Problemet har väckt stark kritik från elever, föräldrar och förespråkare för utbildning för elever med särskilda behov.

En av de drabbade eleverna, Ibrahim Barrie, tog examen från Leigh High School i San José trots att hans läsnivå motsvarade en lågstadielevs. Hans berättelse har inspirerat andra elever att träda fram med liknande erfarenheter. Tvillingarna Leah och Mina Poritz berättade nyhetssidan NBC att de under två år hade en lärare som inte kunde teckenspråk, vilket gjorde det omöjligt för dem att få en fungerande undervisning. Leah beskrev hur hon ofta fick agera tolk åt sina klasskamrater, vilket påverkade hennes egen skolgång negativt. Hon tycker inte att det är rättvist och betonar att hon inte är tolk utan en elev som vill lära sig, precis som alla andra.

Problemet får stora konsekvenser för elevernas framtid. I Kalifornien kan elever med funktionsnedsättningar erhålla fortsatt yrkesutbildning efter gymnasiet om de får ett intyg om slutförda studier i stället för en traditionell examen. När nu dessa elever tilldelats en traditionell examen, trots att de saknar nödvändiga färdigheter, nekas de vidare utbildningsstöd.

För Rodi Flores, en annan drabbad elev, har detta inneburit att han varit arbetslös och utan utbildning i flera månader efter examen. Hans mamma uttryckte sin förtvivlan över att ha undertecknat sonens individuella utbildningsplan (IUP) utan att förstå att det skulle utesluta honom från fortsatt utbildningsstöd. Hon sa att hon trodde att de visste vad som var bäst för honom.

Företrädare för utbildningssektorn menar att den bristande undervisningen beror på otillräcklig finansiering. Troy Flint från Kaliforniens skolstyrelseförbund förklarar att den federala regeringen endast tillhandahåller en bråkdel av de medel som utlovades i lagstiftningen för utbildning av elever med funktionsnedsättningar. Han säger att de saknar både strukturen och finansieringen för att uppnå sina utbildningsmål och betonar att resurserna inte räcker för att anställa behörig personal och erbjuda en adekvat undervisning till dessa elever.

Trots svårigheterna har vissa elever lyckats hitta en väg framåt. Leah och Mina har antagits till en privat högskola där de nu får lära sig de grundläggande färdigheter de aldrig fick i gymnasiet. Samtidigt fortsätter de att kämpa för att andra döva elever inte ska hamna i samma situation.

Fallet har fått stor uppmärksamhet och sätter press på Kaliforniens utbildningsmyndigheter att reformera undervisningen för döva och hörselskadade elever. Under tiden fortsätter de drabbade eleverna och deras familjer att söka svar och lösningar för en bättre framtid.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com

Antirasismrörelse i Europa: Behovet av döva BIPOC-utrymmen

5 mars 2025

Filmen är på internationella tecken men man kan välja svenska som undertext.

I oktober 2024 hölls en workshop om "antirasism" i Flandern, ledd av Lydia Gratis från Irland och Romel Belcher från Sverige, båda representanter för Saved By the Sign. Workshopen, som organiserades av Visual Box, ett medieföretag för döva i Flandern, var exklusivt för döva BIPOC-personer. "BIPOC" står för Black, Indigenous, och People of Colour – en inkluderande term som lyfter fram de delade erfarenheterna och utmaningarna av systemisk rasism som drabbar svarta,

ursprungsfolk och andra färgade personer. Denna workshop var unik eftersom det var första gången döva BIPOC-ungdomar från hela Flandern samlades.

Ett genombrott för döva BIPOC i Flandern?

“Det finns många döva BIPOC i Flandern, men de träffas ofta bara i privata sammanhang,” förklarar Ayfer Iceloglu, en av initiativtagarna till workshopen. “Fram tills nu har det funnits få möjligheter till större samlingar för döva BIPOC i Flandern. Små grupper av människor i samma ålder träffas ibland, som den privata gruppen av döva BIPOC-kvinnor i min generation som jag är en del av.”

Trots att unga döva BIPOC i Flandern ofta träffas för sport eller picknicks, har det inte funnits någon större gemenskap för döva BIPOC i regionen. Enligt Ayfer beror detta delvis på den övervägande vita döva gemenskapen i Flandern: “Vi känner oss ofta inte välkomna där. Känslan av att inte tillhöra är förmodligen orsaken till att vi inte har gjort framsteg som gemenskap.”

De erfarenheter som delades under workshopen visade på ett starkt behov av en dedikerad gemenskap för döva BIPOC i Flandern. Ayfer Iceloglu betonar att en sådan gemenskap är avgörande för en antirasistisk rörelse inom den övervägande vita döva gemenskapen: “Vi har vår egen kultur, vårt eget språk och vår egen identitet. Utan en gemenskap kan vi inte skapa förändringar inom strukturerna i dövas organisationer.”

Utmaningar i europeiska dövsamhällen

Integrationen av döva BIPOC i europeiska dövgemenskaper går inte alltid smidigt. Romel Belcher från Saved By the Sign pekar på bristen på tillgänglig information på teckenspråk om antirasism och diskriminering inom dövgemenskaper. “Det förs få djupgående diskussioner om dessa ämnen. Därför arbetar Saved By the Sign för att fylla dessa luckor, och vi märker en växande efterfrågan på detta arbete.”

Även om Saved By the Sign ursprungligen var tänkt att stärka döva BIPOC, påpekar Lydia Gratis att fler vita deltagare än BIPOC har deltagit i deras workshops de senaste två åren. Det var till och med Visual Box, lett av vita döva ledare, som lyckades samla BIPOC-ungdomar från hela Flandern för en workshop – något dessa unga inte själva hade lyckats med, trots sin starka önskan att göra det. “Det handlar främst om vem som har tillgång till resurser,” förklarar Lydia. “Inom dövgemenskaperna kontrolleras finansiering och resurser mestadels av vita människor, vilket skapar stora hinder för döva BIPOC.”

Medan det inte finns någon specifik förening för döva BIPOC i Flandern, finns Ubuntu European Deaf Youth (UEDY) på europeisk nivå, ett tryggt rum inom European Union of the Deaf Youth (EUDY) för döva BIPOC-ungdomar. "Första gången jag deltog i en föreläsning av Lydia och Romel blev jag djupt rörd," berättar Alexandra Dongal från Frankrike, som deltog i UEDY:s fokusgrupp. "Det var känslösamt för mig, och jag kände mig trygg att dela mina egna erfarenheter. Det är en fantastisk plats för svarta människor att utbyta idéer."

Alexandra berättar om frekventa mikroaggressioner inom dövgemenskapen: "Som barn ville jag bli vän med någon, men känslan var inte ömsesidig på grund av min hudfärg. Vissa rörde vid mitt hår för att det var 'annorlunda,' vilket jag inte gillade. Hon tillägger att detta var utmattande för henne: "Jag tycker inte att det är mitt ansvar att utbilda dem, särskilt eftersom jag aldrig fått någon utbildning för att hantera sådana situationer. Döva svarta människor saknar program för att stärka dem i antirasism, till skillnad från program för frågor som audism."

Alexandra är också tveksam till att gå med i lokala dövklubbar i Frankrike. "Vad har de att erbjuda mig? Dessa klubbar är mestadels vita. Jag har inget emot det, men jag ser ingen anledning att bli medlem. Jag känner likadant för NAD (Nationella dövföreningen) i Frankrike."

Behovet av strukturella förändringar i nationella dövföreningar

Enligt Romel Belcher är tre element avgörande för att bättre integrera döva BIPOC i NAD:s (Nationella dövföreningar) i Europa: tillgång till resurser, starka relationer och representation. "Utan representation finns det ingen relation," förklarar Romel. "En ojämlik fördelning av resurser gynnar en grupp över en annan. NAD:s hävdar ofta att det inte finns några BIPOC-kandidater för deras styrelser, men de bortser från behovet av representation och relationer för att få BIPOC att känna sig välkomna."

Alexandra påpekar också bristen på medierepresentation av BIPOC-döva i det franska NAD: "När media bara visar vita personer eller bekanta figurer som inte delar vår kultur, är vi mindre benägna att titta på de videorna. Även om vi gör det, absorberar vi informationen mindre effektivt eftersom kulturella skillnader gör oss obekväma."

Ayfer Iceloglu påpekar att detta problem också finns i Flandern: "I vår NAD är det främst vita personer som är representerade, vilket får döva BIPOC att känna sig

ovälkomna. De får intrycket att NAD bara är till för vita personer.”

Ayfer tillägger också att tröskeln för BIPOC att representeras i media ofta är för hög på grund av språkliga skillnader. ”Det är orättvist eftersom deras språkliga bakgrunder skiljer sig från vita personers,” försvarar Ayfer döva BIPOC. ”BIPOC har inte samma utbildningsmöjligheter eller resurser för att utveckla sina språkkunskaper som vita personer. Denna ojämlikhet är orättvis eftersom vita personer har mer tillgång till bättre möjligheter.”

Ayfer Iceloglu noterar att samma problem finns i Flandern: ”I vårt NAD är det främst vita personer som är representerade, vilket får döva BIPOC att känna sig ovälkomna. De får intrycket att NAD bara är för vita personer.”

Ayfer påpekar också att tröskeln för BIPOC att representeras i media ofta är för hög i Flandern på grund av språkliga skillnader. ”Det är orättvist eftersom deras språkliga bakgrund skiljer sig från vita personers,” försvarar Ayfer döva BIPOC. ”BIPOC har inte samma utbildningsmöjligheter eller resurser för att utveckla sina språkkunskaper som vita personer. Denna ojämlikhet i privilegier är orättvis eftersom vita personer har mer tillgång till bättre möjligheter.”

Ändå varnar Lydia och Romel från Saved By the Sign för att NAD:s måste vara försiktiga när de börjar involvera BIPOC i sina medier. De ska inte inkluderas enbart som en mångfaldsmarkör utan måste genuint investera i relationer och tillräckliga resurser för denna grupp. ”Om BIPOC bara används för att förbättra NAD:s mångfaldsimage kommer de att möta hinder och till slut hoppa av. Det är inte hållbart,” säger Lydia. ”NAD:s behöver praktisera självreflektion och genomföra strukturella förändringar. Först då kommer BIPOC att känna sig genuint välkomna, och dövsamhällen kan göra framsteg.”

Huvudreporter – Jaron Garitte & Sara Bouhout

Medreporter – Estelle Arnoux

Stödjande reporter – Kenny Åkesson

Döv man stämmer sitt ex för obetalda besparingar och brutet löfte

5 mars 2025

Foto: Adobe stock

Kurma Haruna, en döv man i Kaduna, Nigeria, har gått till domstol och stämt sin tidigare fästmö efter att hon vägrat återlämna hans besparingar. Dessutom menar Kurma att hon brutit sitt löfte om äktenskap. Fallet har nu blivit en juridisk tvist i en Shari'a-domstol.

Kurmas tidigare fästmö, Malama Bilkisu, står nu inför rätta i en Shari'a-domstol i Kaduna. En Shari'a-domstol är en domstol som tillämpar islamisk lag. Kurma yrkar på att få tillbaka sina besparingar på 100 000 naira (ungefär 700 svenska kronor), som han menar att Malama vägrar att återlämna.

Enligt Kurmas bror, Abubakar, som vittnade i rätten, hade Kurma under en längre tid sparat pengar hos Malama. Han lämnade regelbundet mellan 2 000 och 5 000 naira (ca 14–35 kr) i hennes förvar som en del av sina besparingar. När han sedan begärde tillbaka beloppet, sa Malama att hon endast kunde redovisa 80 000 naira, vilket var betydligt mindre än de 175 000 naira som Kurma beräknat att han hade hos henne.

Fallet har tidigare tagits upp i en Shari'a-domstol i Rigasa, där Malama redovisade 80 000 naira. Kurma vägrade dock att acceptera summan eftersom han ansåg att den inte motsvarade hans verkliga besparingar. Den dåvarande domaren föreslog att parterna skulle svära en ed på Koranen för att bekräfta sina respektive versioner av händelsen, men de återvände aldrig till rätten.

Utöver att kräva sina pengar tillbaka har Kurma även anklagat Malama för att ha brutit ett löfte om äktenskap. Han menar att hon tidigare lovat att gifta sig med honom, men senare vägrade att fullfölja det förpliktigandet. Enligt tradition och religiösa normer i regionen kan ett brutet äktenskapslöfte ses som en allvarlig handling.

Domaren i det nuvarande fallet har ajournerat rättegången till den 17 mars för att

ge Malamas juridiska ombud tid att presentera sitt försvar. Rättegången förväntas fortsätta med vidare förhör och juridiska argument för att avgöra fallet.

Kenny Åkesson

nyhet@teckenbro.com